

РЕШЕНИЕ

№ 7339

гр. София, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1363** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], представявано от управителя К. И. Д., чрез адв. Д. А., със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, офис 1, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С878-0084527/13.01.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с която на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – паркинг, находящ се в [населено място], ул. „6-ти септември“ № 50, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В жалбата се сочи, че издадената заповед е изцяло незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон, при неспазване на установената от закона форма и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят излага доводи, че изложената от административния орган в заповедта фактическа обстановка не отговаря на обективната действителност. Твърди още, че обжалваният акт е немотивиран, като

изложените относно продължителността на срока мотиви са изцяло бланкетни. Излага съображения, че заповедта е издадена в противоречие с принципа на съразмерност.

В открито съдебно заседание жалбоподателят [фирма] – редовно призовано, представлява се от адв. Х., с пълномощно по делото. Последната поддържа жалбата, моли съдът да постанови решение, с което да отмени процесната заповед като изцяло неправилна и незаконосъобразна.

Ответникът началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – редовно призован, представлява се от юрк. К., с пълномощно по делото. Последната оспорва жалбата, поддържа мотивите в процесната заповед и моли тя да бъде потвърдена. Прави възражение за размера на адвокатското възнаграждение на довереника на жалбоподателя и претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-и състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

На 07.01.2021 г. в 10:39 ч. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – паркинг, находящ се в [населено място], ул. „6-ти септември“ № 50, стопанисван от [фирма]. При проверката е извършена контролна покупка на услуга – паркинг на МПС с рег. [рег.номер на МПС], на обща стойност 2.50 лв., заплатена в брой и в лева от органа по приходите преди легитимация. Сумата е приета за сметка на жалбоподателя от К. Д. – охрана в търговския обект. Във връзка с покупката не е издаден фискален бон от въведеното в експлоатация фискално устройство модел TREMOL S25 с ИН на ФУ: ZK148874 и ИН на ФП: 50190506. След легитимация на органите по приходите и в хода на проверката са отпечатани КЛЕН 01 за датата на проверката 07.01.2021 г. за часовия диапазон от 08:21 ч. до 10:39 ч. и ДФО № 000291/07.01.2021 г., от които е видно, че извършената покупка за сумата от 2,50 лв. не е регистрирана на фискалното устройство чрез издаване на касова бележка. При извършване на данъчно-осигурителната проверка е установена разлика между фактическата и касовата наличност на паричните средства. В момента на проверката фактическата наличност на парите в касата е в размер на 38,00 лв., а съгласно отразеното във фискалната памет на фискалното устройство стойността на извършваните продажби са в размер 12,00 лв. Разликата възлиза на сумата 26,00 лв.

Гореизложеното органът по приходите е установил въз основа на следните доказателства: П. сер. АА № 0084527/07.01.2021 г.; КЛЕН 01 за датата на проверката за часовия диапазон от 08:21 ч. до 10:39 ч. и ДФО № 000291/07.01.2021 г.; Опис на парите в касата на датата на проверката; Саморъчно писмено обеснение от К. Д. от 07.01.2021 г.

На 13.01.2021 г. е издадена оспорваната заповед, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни. Заповедта е връчена на управителя на [фирма] на 21.01.2021 г.

Фактическата обстановка съдът намира за безспорно установена въз основа на представените писмени доказателства по административната преписка.

Въз основа на тази фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С оглед разпоредбата на чл. 168 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

На основание Заповед № ЗЦУ-1148 от 25.08.20 г. на изпълнителния директор на НАП директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагаене на ПАМ „запечатване на обект“ по чл. 186 от ЗДДС, включително да отнемат в полза на държавата ползваното фискално устройство и да отнемат правото на лицето да използва интегрираната автоматизирана система за управление на търговската дейност по чл. 186, ал. 2 от ЗДДС. Процесната заповед е издадена от Л. Х., временно преназначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, със Заповед № 3766/25.09.2019 г. на изпълнителния директор на НАП, считано от 01.10.2019 г. В този смисъл оспорваната заповед е издадена от компетентен орган.

Изложената от административния орган фактическа обстановка отговаря на обективната действителност с оглед представените с административната преписка писмени доказателства. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя в тази насока, че административният орган не е установил каква длъжност изпълнява лицето, извършило продажбата. На същото след легитимацията на органите по приходите са поискани писмени обяснения, които са неразделна част от преписката. Сочените от жалбоподателя аргументи, че няма данни същият в качеството му на работодател да е давал изрични указания на служителя си да не издава касови бонове и да не отчита приходи, както и че служителят е бил в изпитателен срок, са неоснователни и нерелевантни за конкретния случай.

Съгласно чл.186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС принудителната административна мярка „запечатване на обект за срок до 30 дни“, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага за лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118. По силата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Задължение на работодателя като лице, попадащо в хипотезата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и носещо тежестта от нарушението ѝ, е да инструктира всеки един нает от него служител при започването му на работа в дружеството да издава необходимите документи при извършването на продажби.

Съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС при прилагането на посочената ПАМ се забранява и достъпът до обекта. На основание чл. 186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

При издаване на ЗНПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6 от АПК, като правилото е, че административните

органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС предоставя на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да направи конкретната преценка за продължителността на срока на налаганата ПАМ, но при съобразяване на необходимостта актовете и действията на административните органи да не причиняват вреди, които са явно несъразмерими с преследваната цел.

В случая в оспорената заповед са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение, вида и характера на търговската дейност, аргументите във връзка с продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. Напълно необоснован е доводът, че е необходим определен срок за промяна на организацията на дейността в конкретния обект, без да е установено, че в проверения обект има трайна практика да не се издават фискални бонове за извършени продажби. По никакъв начин не става ясно как е определен срокът, кои обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест.

В този смисъл бланкетните мотиви следва да бъдат приравнени на липсващи мотиви, което, от своя страна, обосновава неспазване на установената от закона форма. Освен това, изискването за мотивиране на акта представлява гаранция за законосъобразност на акта с оглед защитата на правата и интересите на страните в административното производство и с оглед възможността за контрол за законосъобразност на акта, упражняван от съда. Липсата на мотиви води до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, което само по себе си представлява съществено процесуално нарушение.

Освен липсата на мотиви в оспорваната заповед, съдът намира, че определеният със заповедта 14-дневен срок на забрана на достъпа до обекта се явява явно несъразмерен спрямо целта, за която актът се издава. Това заключение следва от обстоятелството, че при затварянето на обекта за 14 дни ще се създадат предпоставки за причиняване на вреди на дружеството, които са явно несъизмерими с преследваната цел при констатирано еднократно нарушение, изразяващо се в неиздаване на фискален бон за покупка в размер на 2,50 лв. За това нарушение в ЗДДС е предвидено административно наказание, което също изпълнява предохранителни цели и по аргумент от чл. 12 от ЗАНН се налага с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да въздейства предупредително върху останалите граждани. Ето защо, продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ, се явява явно несъразмерен по смисъла на чл. 6, ал. 5 АПК и обосновава извод за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Административният орган е издал индивидуален административен акт, без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ. В случая съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането ѝ не е обоснован, като се засягат права и законни

интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Предвид изложеното съдът намира, че процесната заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, жалбоподателят има право на направените от него в производство разноски. По делото са представени доказателства за платени разноски в размер на 550 лв., от които 50 лв. държавна такса и 500 лв. адвокатско възнаграждение. Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна, а възражението за прекомерност се явява неоснователно, тъй като минималният размер по чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 500 лв., колкото е и заплатеният за настоящата съдебна инстанция.

Водим от горното, съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С878-0084527/13.01.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с която на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – паркинг, находящ се в [населено място], ул. „6-ти септември“ № 50, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], представлявано от управителя К. И. Д., сумата от 550 /петстотин и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :